Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 17 септембар 2019 19:16

Бог је Логос, смисао. Пре свега смисао живота – човека уопште и сваког од нас коме је стало до смисла, дакле који верује; затим свих људи, односно људске заједнице; и на крају живота уопште. Он је и смисао мироздања, васељене, кроз коју, стваралачким даром од Бога, саучествујемо у проношењу смисла, и у заједници са Богом, творимо њену самосвест.

До свеопштег смисла и смисла живота се не може доћи науком, већ једино вером.

Вера је и најпоузданији и најбољи начин да се формулишу, шире и чувају општељудске (цивилизацијске) вредности и морални принципи.

Вера је и иманентна потреба људске личности.

Може се веровати у различите, ефемерне и неконзистентне ствари. Али, онда нам измиче смисао, а ни опстанак нам није сигуран. И смисао спознајемо и свој опстанак сигурно и трајно штитимо једино вером у Бога.

Вера у Бога не противречи науци и стваралаштву. Напротив, она их чини ефикаснијим, кориснијим и праведнијим.

Добро и зло су, од Адама, специфичност човековог постојања и духа. Животињски свет

успешно опстаје и без ових појмова. Бића која немају разума увек делују у складу са опстанком врсте. Једино човек, и за најтривијалније поступке, мора да донесе свесну одлуку. Он може да погреши, да буде зао и да сам угрози свој опстанак и опстанак људске врсте. Вера га штити од греха, зла и самоуништења.

Мојсије је примио Закон у облику 10 заповести, којима су забрањена, односно ограничена сва човекова понашања која воде греху и злу.

Показало се да одредбе Закона, формулисане као негативни програм, нису довољне. Човеков пад се наставио и зло је запретило да овлада човечанством и уништи га.

Хришћанска вера постаје вера у Свето Тројство и указује на пут спасења.

Наш Спаситељ, Исус Христос, Син Божији, чија појава међу људима доказује безграничну доброту и љубав Божију према људима – својој деци, и спремност да учини

све за њихово спасење и садејство са Богом у ширењу стваралаштва и смисла, својом двоструком природом, својим учењем, својим примером и својом жртвом, крунисаном Васкрсењем доноси позитивни програм – пут Спасења, најсавршенији и најмоћнији путоказ за човека и човечанство.

Свети Дух надахњује пророке и светитеље, најдостојније међу нама, који су већ у земаљском животу обезбедили Царство Небеско. А надахњује и све нас, када у молитви, литургији и Светим Тајнама, општимо са Богом.

Срж учења и позитивног програма Исуса Христа садржана је у једном појму – љубави и две нераздвојне заповести које нас упућују на безграничну, свестрану и потпуну љубав према Богу – Логосу и идеалу добра и љубав према ближњему као предуслов опстанка, стваралаштва и спасења.

Хришћанска љубав подразумева и жртву.

Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 17 септембар 2019 19:16

Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 17 септембар 2019 19:16

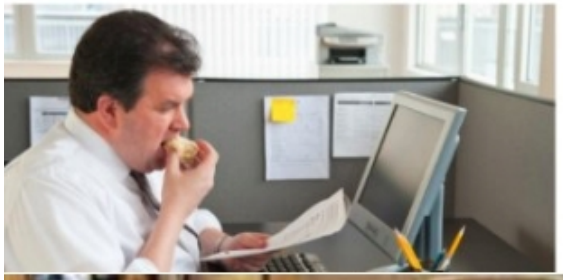

[redacted]